

Jákup fær møguleikan í San Marino

Tað vóru tær nógvu royndirnar hjá Jens Martin Knudsen, sum gjørdur, at Allan Simonsen setti hann aftur í málið hesa ferð

Størsti spenningurin undan dystinum móti Russlandi var, hvør skuldi verja føroyska málið. Jens Martin Knudsen hevði undan dystinum verið malverji í 30 av teimum 34 altjóða skrásettu dystunum, men avbjóðarin, Jákup Mikkelsen, sum fyrri fyrstu ferð vardi málið í Is-

landi 2. juli, og sum hevur gjørt góða reklamu fyri sær sjálvum í donsku superliguni, var upplagt evni.

Ole Mørch, venjarin hjá Herfølge, segði við Sosialin í síðstu viku, at um føroyingar áttu ein malverja, sum var betri enn Jákup, so vóru teir væl fyrri, og hann helt, at um

Jákup kom til Føroya og ikki fekk møguleikan hesa ferð, so skuldi hann biðja um eina frágreiðing frá venjaranum.

Allan Simonsen mundi vera greiður yvir, at Jákup Mikkelsen stóð fyrri tærni at standa í málinum, men alika væl valdi hann Jens Martin Knudsen. Hinir spælarnir fingi litið at vita á taktikkfundinum seinnapartin mikudagin, men áðrenn tað kom so langt, hevði hann havt báðar malverjarnar

saman við sær og har greitt teimum frá, hvat hann hevði gjørt av, hvi hann hevði gjørt tað, og hvat hann ætla í framtíðini.

– Vit hava tveir malverjar, sum eru javnt góðir. Eg valdi Jens Martin hesa ferð, tí hann hevur drúgvari altjóða royndir, og hóast eg havi stórt álit á Jákupi, so helt eg tað ikki vera rætt at seta hann í málið í so torførum dysti.

Men hevur Jákup ikki við sínum avrikum í Danmark

og í landsdystinum í Íslandi spælt seg á liðið?

– Jú, og hann fær møguleikan. Tí teimum imynda tykkum, hvat tað hevði havt við sær, um vit í kvöld taptu 7-0, og Jákup hevði verið orsök til tvey ella trí mál. Tað kundi borið við sær, at sjálvsálitið hevði minkað, og at avrikini í Danmark høvdu versnað.

Men tað kann ikki vera styrkjandi fyri sjálvsálitið, at tú ikki gevur honum so mikið

av áliti, at hann fær møguleikan móti russum?

– Eg havi greitt Jákupi frá, at hann eigur framtíðina fyri sær, og at atlanin er at menna hann so við og við. Um ein mánað spæla vit í San Marino, og tá kann tað væl vera, at Jákup verjur málið. Hesa ferð valdi eg royndirnar, og eg haldi ikki, at valið var skeivt.

-nn-

Jens Martin Knudsen:

»Eg roknaði við at standa í málinum«

Jens Martin Knudsen stóð í málinum, tá dysturin móti russum varð settur í gongd punktliga kl. 17 mikudagin. Og tá dysturin varð floytaður av kl. 18.48 var hann framvegis í málinum.

Hesum hevði hann eisini sjálvur roknað við:

»Ja, eg roknaði alla tíðina við, at eg fór at standa í málinum móti russunum, tí hetta var ein so torføur dystur,« sigur malverjin, ið higartil hevur røkt málið mestsum

allar dystirnar, Føroyar hava spælt, síðani farið varð upp í altjóða fótbólt í 1988.

»Og burtursæð frá hasum málsparkinum, tá russarnir fingi tríða málið, so haldi eg, at hetta var ein av mínum góðu dystum. Hinvegin havi eg ongan hug at taka tað málið á mín kapp, tí hóast alt kom bolturin heilt fram á miðvøllin, áðrenn russarnir fingi hann og skoradu.«

Jens Martin heldur ikki, at tað bert var møðin, ið fórði til

at russar kundu koma fyri seg og vinna dystin 5-2.

»Tað hevur líka so nógv við psykuna at gera, at vit ikki eru førir fyri at halda leiðsluna, og tá ikki allir hava eins stóra rutinu, kann tað kikka,« heldur hann.

»Hinnein hevði eg ikki væntað, at vit fóru at koma á odda 2-1. At skora til 1-0 kann altíð bera til fyrst í einum dysti, men hetta var nú rættliga óvæntað.«

hj.

Allan Simonsen:

»Eg kann ikki rokna við meiri«

Allan Simonsen gav øllum eitt herðaklapp og rósti sínum leikarum fyrri endiliga at fáa góða úrtøku burtur úr málsmøguleikunum

Landsliðsvenjarin duldi ikki, tá hann eftir dystin hitti føroysku pressuna, at hann var stak væl nøgdur við avriknið, hansara spælarnar høvdu framt:

– Tað er týðuligt, at russar eru skelkaðir, og vit hava teir á knønum eina góða løtu. Hugsu tær, at føroyingar, sum eru so nýggir í altjóða fótbólti, og sum eru so fementir, tá ein tíni er farin av dystinum eru frammanfyri 2-1 móti einari av størstu og mest royndu fótbóltsliðunum í heiminum. Tað er óhoyrt, og hóast tað skráednar síðstu løtuna, so kunnu vit ikki siga annað, enn at tað er væntandi, tí føroyskur fótbóltur er ikki á sama støði, sum stóru europeisku londini og Russland eru. Eg haldi, at leikferðin og intensiteturin í føroyskum fótbólti er hækkaður, men tað er altso eitt langt lop upp til teir bestu, sum ikki hava annað at hugsa um enn fótbóltn og bæði venja og hvila meiri enn okkara hava møguleika at gera.

At tað er orkan, sum er

størsti munurin, sæst á gongdini í øllum dystunum. Í Moskva var 0-0 í hálvleikinum, og vit taptu 3-0, í Helsing-

fors var 1-0, og vit taptu 5-0, og móti finnum á heimavølli var 0-0, og vit taptu 4-0.

Men er talan bara um

munin í kropsligu styrkini?

– Tað er eitt samanspæl millum tað og so tað sinniliga. Tað krevst, at spælarnir eru meiri enn hundrað prosent við alla tíðina, og tað krevur nógvu orku. Tá líkamligu kreftirnar ganga undan, er tað eisini torførari at varðveita sinniligu orkuna. Men eg eri sannførdur um, at so vørnar royndir sum í kvöld gera, at fyrstreytirnar í næsta dysti eru uppafur betri.

Allan Simonsen var serliga nøgdur við, at úrtøkan burtur úr málsmøguleikum var so góð:

– Vit høvdu triggjar málsmøguleikar, og vit fingi tvey mál. Talan er um stóra framgongd, tí vit minnst øll, at bæði í Skotlandi, Moskva, Helsingfors og í hinum heimadystunum hava vit havt møguleikar, men ikki fingið úrtøku burturur.

Akkurat sum væntað

Allan Simonsen hevði roknað við, at russar fóru at spæla, sum teir gjørdur, og hann heldur ikki, at hann hevði havt ein øðrvísi taktikk, um hann var í Romantseva stað:

– Teir trýstu og trýstu, tí teir vóru sannførdir um, at fyrr ella seinni fóru amatørarnir at hoykna undir trystinum, og tað visti seg eisini at vera rætt.

Landsliðsvenjarin ásannaði, at størstu trupulleikarnir vóru í miðverjun, har tað var ógvuliga torført hjá Tummasi Eli og Janusi at fylgja alopsspælarnum:

– Serliga Serguei Kiriakov

var vandamikil. Hann var arkitekturin aftan fyri alopsspælið, og Tummasi Eli, sum hevði fingið gult kort, orkaði ikki meir, tí tók eg hann út.

Smátjóðir eiga sjálvsagdan rætt

Russiski venjarin, Oleg Romantsev, sum umframt at venja landsliðið eisini er formaður í og venjari hjá Spartak Moskva, sum átti mest sum alla verjuna, dugir ikki eitt orð av engilskskum, men umvegis ein russiskan sjónvarpsmann fingi vit orðið á hann:

– Tað hevur verið sonni frøi at vitja í Føroyum, og dysturin var just so torføur, sum eg hevði roknað við. Vit minn-

ast dystin í Moskva, har tað leingi stóð javnt, og har føroyingar høvdu møguleikar, og tí høvdu vit stóra virðing fyri tykkara liði. At føroyingar skoraðu tveir ferðir móti okkum boðar frá dygdum, tí í hinum dystunum er bara eitt mál farið igjøgnum.

Tað verður ofta tosað um, at smátjóðirnar hoyra ikki heima í kappingum saman við teimum bestu. Hvat heldur tú um tað?

– Dysturin í dag visir, at stórar tjóðir á utivølli hava trupulleikar móti smærri tjóðunum, og tað skapir spenning. Eg dugi ikki at sigga nakra orsök til at broyta galdandi skipan.

-nn-

Meira í morgin

Vegna plásstrot fingi vit tíverri ikki alt tilfarið við í blaðið í dag. Men vit hava so nakað av tí, eitt nú onkrar samrøður, eftir til í morgin. Tá hava vit eisini upptakt til 1. deildarfótbóltn hjá monnunum hetta vikuskiftið, umframt annað ítróttartilfar. Vónandi bera lesararnir yvir við okkum í hesum!